

<http://physicsweb.org/article/news/10/8/2>

2006/08/02

آبی ترین آسمان معلوم شد

یک پژوهش گرتله ویزیون - 27 ساله (که مسابقه‌ی سفر در جستجوی آبی ترین آسمان - جهان را برده) دریافت اگر دنبال - آبی می‌گردید باید به بروزیل بروید. آنیا هُن باوم [1] پس از دیدن - 20 نقطه طی - یک سفر - 72 روزی در زمین به این نتیجه رسیده است. این سفر را بنگاه مسافرتی ی برخط - اکسپدیا [2] ترتیب داده بود. هُن باوم، برای این که مطمئن شود نتایج - ش تا حد - ممکن علمی اند یک طیفسنج - دستی ی ویژه با خود - ش برده بود که دانش‌پیشه‌ها ی آزمایش گاو فیزیک - ملی (انپیال) [3] در بریتانیا آن را برا یش درست کرده بودند. رُد ژانیر اول شد و به دنبال - ش نیوزیلند، استرالیا، فیجی، و افریقا ی جنوبی بودند.

آزمایش گاه‌های استانداردی مثل - انپیال، به خاطر - کاربردها ی رنگ‌سنجدی به آن علاقه‌مند اند. مثلاً آب جوسازها می‌توانند از رنگ - آب جو کیفیت - آن را تشخیص دهند، و دانش‌محیط‌زیست‌پیشه‌ها هم می‌توانند از مقدار - رنگ - سبز در عکس‌ها ی ماهواره‌ای تغییرات - اقلیم را بپایند. انپیال تصمیم گرفت وارد - قضیه شود تا مطمئن شود در برنامه ی اکسپدیا استانداردها ی بین‌المللی ی رنگ‌سنجدی به درستی به کار می‌رود. چالش ی که دانش‌پیشه‌ها ی انپیال (به سرپرستی ی نایجل فاکس [4] از گروه - تابش - اپتیکی) با آن رویه رو بودند تغییر شکل دادن - یک طیفسنج - نوعی به شکل ی بود که آن قدر مقاوم و ساده باشد که بشود آن را در یک چمدان - کوچک دور - دنیا برد. این ابزار شامل - یک طیفسنج - هاما ماتسو [5]، یک کابل - تارنوری برای وارد کردن - نور به آن، و یک سه‌پایه بود. نوری که به توری ی این طیفسنج می‌خورد با یک آینه روی یک حس‌گر کانونی می‌شود. هُن باوم باید در هر یک از مقصد ها ی سفر - ش طیفسنج - دستی را رو به آسمان

می‌گرفت تا طیف نور در آن نقطه را بسنجد. همه ی سنجش‌ها ساعت ۱۰ صبح به وقت محلی و درجهت یکسانی نسبت به خورشید انجام می‌شدند. او ضمناً در هر مقصد باید مطمئن می‌شد طیفسنج به درستی مدرج شده است و برا ی این کاریک چراغ خاص لالایدی را از فاصله ی ثابتی به ابزار می‌تاباند. هنباوم این داده‌ها را با پست الکترونیک به انپیال می‌فرستاد و بعد به مقصد بعدی می‌رفت.

در انپیال، فاکس و همکارانش توزیع طیفی ی توان در هر نقطه را تحلیل می‌کردند. این توزیع اساساً رابطه ی شدت بر حسب طول موج است. این طیف را به سه عدد تبدیل می‌کنند، که به آن‌ها مختصات رنگ‌سنجی می‌گویند. این سه عدد نماینده ی مقدار نورها ی سرخ، سبز، و آبی یی اند که از مخلوط کردن شان همان رنگ اولیه به دست می‌آید. دو تا از این مختصه‌ها (به طور قراردادی سرخ و سبز) را در نمودار استاندارد رنگ‌سنجی وارد می‌کنند.

معلوم شد داده‌ها ی مربوط به ری دژانیبر از داده‌ها ی همه ی جاهای دیگر به آبی نزدیکتر است. به این خاطر می‌گویند برزیل آبی‌ترین آسمان را دارد. پس از آن خلیج جزیره‌ها در نیوزیلند است، و بعد آیرز راک در استرالیا. کُرنوال در انگلستان هم آخر شد. انپیال می‌گوید با این سنجش‌ها می‌شود استاندارد جدیدی برای سنجش رنگ آسمان درست کرد.

- [1] Anya Hohnbaum
- [2] Expedia
- [3] National Physical Laboratory (NPL)
- [4] Nigel Fox
- [5] Hamamatsu